

Gend. Hij was een dergenen, die het eerst uit de Zuidelijke gewesten, na derzelver vereeniging met de Noordelijke tot één Koninkrijk, in het jaar 1816, als Leden van het Instituut werden opgenomen, en hij had die onderscheiding te danken aan zijn talent van muzikale compositie, in welk Kunstvak, destijds in *België* weinig beoefend, hij bijzonder uitmuntte. Met lof wordt ook gesproken van zijne kennis van het werktuigelijke der muzikale Techniek, en een orgel van zijn maaksel, 'twelk eene der kerken van *Gend* verfiert, wordt als een meesterstuk geroemd.

Dezelfde Clasfe zag uit de lijst harer Geassocieerden eenen beroemden naam uitgewischt, dien van den Ridder DAVID WILKIE, *Engelands* grootsten schilder. Nadat hij vroeger *Italië* en *Spanje* bezocht had, had hij zich nu door *Duitschland* naar *Syrië* begeven, om in het Oosten eene nieuwe verscheidenheid van voorwerpen voor zijne kunstbekwaamheid te vinden, en hij stierf aan boord van het schip, dat hem naar zijn Vaderland zou terugvoeren, op den 1sten Junij dezes jaars, in zijn 56ste levensjaar. Die zijn talent willen doen kennen, schrijven hem toe wat in OSTADE, TENIERS en HOGARTH het meest wordt bewonderd, en reeds vereenigen zich in *Engeland* allen, die de kunst waarderen, onder voorang van hoog-aanzienlijke mannen, om WILKIE na zijnen dood eene hulde toe te brengen, waaraan zijne regtschapenheid te gereeder deelneming doet vinden.

Nog verloor de Vierde Clasfe eenen harer Korrespondenten, te weten ADRIAAN VAN DER WILLIGEN, den 17den Januarij dezes jaars, in 74jarige ouderdom, te *Haarlem* overleden. Hij was een opmerzaam Kunstbescouwer, en heeft daarvan blijken gegeven in de uitgegevene Aanteekeningen zijner reizen. De geschiedenis der Vaderlandsche kunst heeft hij met twee bijdragen verrijkt, eene Verhandeling *over de redenen van het klein getal Historieschilders in Nederland*, in de werken van TEYLLERS Tweede Genootschap uitgegeven, en zijn aandeel in de *Geschiedenis der Vaderlandsche Schilderkunst sedert de helft der 18de eeuw*, door hem ge-

zamenlijk met R. VAN EYNDEN bewerkt. Over andere gefchriften en over het leven van VAN DER WILLIGEN mag ik volstaan met te verwijzen naar het Berigt, deswege geplaatst in den *Algemeenen Konst- en Letterbode* van den 11den Junij dezes jaars.

De Eerste Clasfe heeft het verlies te betreuren van drie Leden, mannen van uitstekende verdienften.

De eerst-overledene was PIETER ENGELBERT WAUTERS, Geneesheer te *Gend*. In het *Algemeen Woordenboek van Kunften en Wetenschappen* van M. G. NIEUWENHUIS staat zijn dood vermeld, als reeds voor 15 jaren voorgevallen. Doch, gelukkig voor de lijdende menschheid, eerst in bijna 95jarigen ouderdom overleed hij den 8ften October des vorigen jaars. Hij was de Nestor der Belgifche Geneesheeren, wien eene uitgebreide praktijk niet verhinderde, van ook nog door een aantal gefchriften nuttig te zijn. Aan de Eerste Clasfe, wier gedenkfchriften een *Tiental ontleeden geneeskundige Waarnemingen* van hem bevatten, moet ik het overlaten, aan zijne wetenschappelijke verdienften hulde te doen. Zijn leven was dat van een rustig natuuronderzoeker, van een ijverig menfchenvriend en zonder meldenswaardige voorvallen gekenmerkt.

Geheel verfchillend, offchoon in dezelfde rigting aangevangen, was de loopbaan van een ander Lid, aan de Eerste Clasfe ontvallen, van CORNELIS RUDOLPHUS THEODORUS BARON KRAYENHOFF, *Luitenant-Generaal, Groot-Kruis van de Militaire Willems-orde, Ridder van het Legioen van Eer en titulairen Gouverneur van Amfterdam*, in den ouderdom van ruim 82 jaren, den 24ften November ll. te *Nymegen*, zijne geboortestad, overleden. Ons geacht Medelid Mr. H. W. TYDEMAN heeft reeds eene *Eigen-Levensfchets* van den Generaal in druk uitgegeven, en de waardering van 's mans wetenschappelijke verdienften ligt buiten mijn bereik. Maar het leven van KRAYENHOFF laat zich uit te veel oogpunten befchouwen, dan dat ik geheel over hem zou mogen zwijgen. Hij was toch niet
al-